

Lada Perović rođena u Beogradu 1974. godine. Završila FLU 1998. godine u klasi profesora Pavla Pejovića. Član je ULUCG-a od 1999. godine i učesnik na njihovim tradicionalnim izložbama.

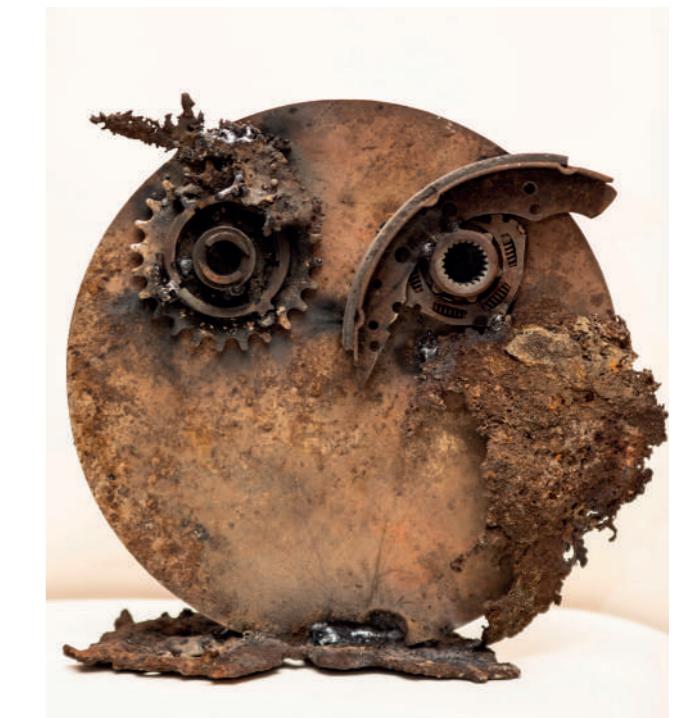
Učesnik grupnih izložbi: „Legenda o gvožđu“, Bar, 2001; „Zimski salon“, Galerija „Josip Bepo Benković“, Herceg Novi, 2002; „Umjetnici zavičaju“, Galerija „Umjetnička kolonija“, Danilovgrad, od 2002; Barski Ijetopis, Galerija „Velimir A. Leković“, Bar, 2003; „Slika i skulptura su ženskog roda“, Perjanički dom, Podgorica, 2006; Savremena crnogorska skulptura, Galerija „Umjetnička kolonija“, Danilovgrad, od 2010.

Samostalne izložbe: Galerija „Velimir A. Leković“, Bar, 2002; Galerija „Umjetnička kolonija“, Danilovgrad, 2002; Galerija „Josip Bepo Benković“, Herceg Novi, 2002; Prostor za umjetnost u upravnoj zgradi Societe Generale banke Montenegro, Podgorica, 2017.

Dobitnik je nagrade „Milunović, Stijović, Lubarda“, na tradicionalnoj izložbi, Podgorica 2001. Autor skulpture (spomenika) „Ptica mira“ u Podgorici. Radi kao profesor u Srednjoj likovnoj školi „Petar Lubarda“ na Cetinju.

Fotografije: Marko Gardašević

Izložba skulptura i crteža Lade Perović **POD BUDNIM OKOM**

Izložbu će otvoriti
Ljiljana Žeković, istoričarka umjetnosti

Muzički program
Jelena Vukićević Vukmirović, klavir
Ljubica Tomašević, violin

Moderator programa
Marija Todorović

VIDJETI U MRAKU

Mašta, kreativnost i izuzetna likovno-jezička egzekucija osobenosti su samosvojnog izraza Lade Perović, vajarke koja pripada stvaraocima koji su svoje djelo ugradili u imanentne vrijednosti crnogorske savremene umjetnosti. Na ovoj izložbi predstavlja se skulpturama i crtežima kojima je jedan motivski sadržaj – sova, ptica koja svojim misterioznim značenjem predstavlja jedan od najkompleksnijih univerzalnih simbola. Međutim, u njenom djelu sovu ne možemo posmatrati u kontekstu primarne simbolike kao glasnika smrti, nesreće, zlih duhova, već kao personifikaciju spiritualnih i duhovnih sila koje oblikuju i prate čovjeka kroz vrijeme. Zapravo, ona predstavlja metaforu savremenog čovjeka koji mudro, inteligentno i slobodno teži da razgrne tamu sa svojih spoznajnih i misaonih prostora. Podsjetimo se da se motiv *ptice javla* u Ladinom djelu već od ranih radova, ptice koja nam čuva nešto od pjesme stvaranja (S. J. Persi).

Njen vajarski opus predstavlja pobjedu prirode i života nad tehniziranim, otuđenom i destruktivnom stvarnošću naše civilizacije. U oblikovanju skulptura koristi materijale industrijskog otpada (sa stovarišta, skladišta) kojima uspijeva da udahne život, da ih oplemeni, estetizuje i uzdigne na umjetnički nivo. Naime, minucioznošću kojom interveniše na metalu (sjećenjem, rezbarenjem granulacijama, varenjem...), percepcijom koja ne poznaje jezička ograničenja i snažnom misaonom i emocionalnom energijom, realne „nađene“ mašinske djelove kombinuje stvarajući forme asocijativno-apstraktnog karaktera kao zatvorene korpuze, ili „čipkaste“ dekorativne površine koje su prozračne, suptilne, vizuelno dopadljive, nekad inkorporirane u kvadratne forme kao „prostorne slike“. Ono što ih povezuje su oči jedno otvoreno drugo zatvoreno kojima potencira

dualističke principe: prošlost – sadašnjosti, unutrašnje – spoljašnje, duhovno – materijalno, dobro – zlo, prolazno – vječno.

Pored skulptura, Lada se predstavlja crtežima u kombinovanoj tehnici koji svojom neposrednošću pokazuju ista imaginativna i izražajna svojstva kao radovi u metalu. Crteži nastali kao plod trenutne inspiracije, realizovani su hitrim, ekspresionističkim potezima. Sa jedne strane mogu se definisati kao dopuna skulptorskim radovima, a sa druge kao kreacije koje imaju sopstveni, nezavistan život.

Na crnoj podlozi kojom sugerije mrak postavlja figure ptice definisane u kolorističkim akcentima kojima ističe njene prirodne osobenosti – tjelesnost, glavu, krila, kandže, perje. Predstavlja je u različitim „pozama“ prenoseći na nju čovjekova unutrašnja stanja i osjećanja – zamišljenost, začuđenost, pokunjenost, oprez, radoznalost... Sovine užarene oči kojima sve vidi hipnotički fiksiraju posmatrača i bude u njemu potrebu vlastitog preispitivanja.

Izložba u Matici crnogorskoj Ogranak Cetinje, otvara nam još jedno značajno poglavje staralačkog opusa Lade Perović, umjetnice koja nas godinama zadivljuje svojim likvnim djelima, idejnim, imaginativnim – irealnim i realnim sadržajima. Zapravo, riječ je o stvaralačkoj personalnosti koja kroz „žensko pismo“ otvara prostore lirskoj poetici i humanim vrijednostima koje sve više zaboravljamo. Upravo, zato su potrebni svjetionici da nam omoguće da „vidimo u mraku“.

Ljiljana Zeković, istoričarka umjetnosti

